

WYTYCZNE

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 23 października 2008 r.

zmieniające wytyczne EBC/2000/7 w sprawie instrumentów i procedur polityki pieniężnej
Eurosystemu

(EBC/2008/13)

(2009/99/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności art. 105 ust. 2 tiret pierwsze,uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Central-
nych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności jego
art. 12 ust. 1 oraz art. 14 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 1 tiret
pierwsze, art. 18 ust. 2 oraz art. 20 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osiągnięcie jednolitej polityki pieniężnej wymaga zdefiniowania instrumentów i procedur, które mają być stosowane przez Eurosistem, składający się z krajowych banków centralnych (KBC) państw członkowskich, które przyjęły euro (zwanych dalej „uczestniczącymi państwami członkowskimi”) oraz Europejskiego Banku Centralnego (EBC), tak aby możliwe było prowadzenie polityki pieniężnej w jednolity sposób we wszystkich uczestniczących państwach członkowskich.
- (2) EBC jest uprawniony do wydawania niezbędnych wytycznych wprowadzających jednolitą politykę pieniężną Eurosystemu, a poszczególne KBC mają obowiązek działania zgodnie z takimi wytycznymi.
- (3) Obecny rozwój sytuacji na rynku wymaga wprowadzenia pewnych zmian w określaniu i realizacji polityki pieniężnej Eurosystemu. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do wytycznych EBC/2000/7 z dnia 31 sierpnia 2000 r. w sprawie instrumentów

i procedur polityki pieniężnej Eurosystemu ⁽¹⁾, w szczególności dla uwzględnienia następujących okoliczności: (i) zmian zasad kontroli ryzyka oraz zasad dotyczących dopuszczalności zabezpieczeń dla operacji kredytowych Eurosystemu; (ii) przyjmowania w sytuacjach awaryjnych zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro; (iii) potrzeby określenia zasad traktowania podmiotów podlegających zamrożeniu funduszy lub innym środkiem stosowanym przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie zgodnie z art. 60 ust. 2 Traktatu; oraz (iv) harmonizacji z nowymi przepisami rozporządzenia (WE) Europejskiego Banku Centralnego nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczącego stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany w załącznikach I i II

W wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku I do niniejszych wytycznych;
- 2) w załączniku II wprowadza się zmiany określone w załączniku II do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

Weryfikacja

KBC przesyłają EBC szczegółowe dane dotyczące dokumentów oraz środków, za pomocą których zamierzają dostosować się do niniejszych wytycznych w terminie do dnia 30 listopada 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

*Artykuł 3***Wejście w życie**

Niniejsze wytyczne wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2008 r. Artykuł 1 stosuje się od dnia 1 lutego 2009 r.

*Artykuł 4***Adresaci**

Niniejsze wytyczne są skierowane do KBC uczestniczących państw członkowskich.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 23 października 2008 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC

Jean-Claude TRICHET

Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w spisie treści wstawia się tytuł punktu 6.7 „Przyjmowanie zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych”;
- 2) w punkcie 1.3.1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w pierwszym akapicie czwarte zdanie przypisu 5 otrzymuje brzmienie:

„Przetargi szybkie są przeprowadzane w czasie 90 minut.”;
 - b) ostatnie zdanie pierwszego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Podstawowe operacje refinansujące odgrywają zasadniczą rolę w realizacji celów operacji Eurosystemu na otwartym rynku.”;
- 3) w punkcie 2.2 pierwsze dwa zdania czwartego akapitu zastępuje się zdaniem:

„W przetargach szybkich i operacjach bilateralnych krajowe banki centralne zawierają transakcje z kontrahentami z odpowiednich grup kontrahentów operacji dostrajających, ale mogą je także prowadzić z szerszą grupą kontrahentów.”;
- 4) tytuł punktu 2.4 otrzymuje brzmienie:

„2.4. **Zawieszenie lub wykluczenie ze względu na wymogi ostrożności lub w razie niewykonania zobowiązań**”;
- 5) w punkcie 3.1.2 skreśla się ostatnie zdanie pierwszego akapitu;
- 6) w punkcie 3.1.3 skreśla się drugie zdanie pierwszego akapitu;
- 7) w punkcie 4.1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” pierwszy akapit otrzymuje brzmienie:

„Dostęp do kredytu w banku centralnym mają instytucje spełniające ogólne kryteria kwalifikacji zdefiniowane w punkcie 2.1. Dostępu tego udziela KBC państwa członkowskiego, w którym dana instytucja jest ustanowiona. Dostęp do kredytu w banku centralnym udzielany jest wyłącznie w dniach, w których działa TARGET2 (*), (**). W dniach, kiedy nie działają systemy SSS, dostępu do kredytu w banku centralnym udziela się na podstawie aktywów zabezpieczających złożonych wcześniej w KBC.

(*) Dnia 19 listopada 2007 r. w miejsce zdecentralizowanej infrastruktury technicznej TARGET wprowadzono jednolitą wspólną platformę TARGET2, w której składa się i przetwarza wszystkie zlecenia płatnicze oraz odbiera zapłatę, technicznie w ten sam sposób. Migrację na platformę TARGET2 przeprowadzono w trzech etapach: użytkowników systemu TARGET podzielono według krajów na grupy, które przeszły na TARGET2 w różnych terminach. Skład poszczególnych grup był następujący: grupa 1 (19 listopada 2007 r.): Austria, Cypr, Niemcy, Luksemburg, Malta i Słowenia; grupa 2 (18 lutego 2008 r.): Belgia, Finlandia, Francja, Irlandia, Niderlandy, Portugalia i Hiszpania; grupa 3 (19 maja 2008 r.): Grecja, Włochy i EBC. Wyznaczono także czwartą, rezerwową datę migracji (15 września 2008 r.) jako termin awaryjny. Na mocy osobnej umowy do platformy TARGET2 podłączone są także krajowe banki centralne następujących państw członkowskich spoza strefy euro: Łotwy i Litwy (w grupie 1) oraz Danii, Estonii i Polski (w grupie 3).

(**) Ponadto dostępu do kredytu w banku centralnym udziela się wyłącznie wtedy, kiedy spełnione są wymagania dotyczące infrastruktury systemu płatności w RTGS.”;

b) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w trzecim akapicie przypis 4 otrzymuje brzmienie:

„⁽⁴⁾ Dni zamknięcia systemu TARGET2 są ogłaszane w serwisie internetowym EBC (www.ecb.europa.eu) i na stronach internetowych Eurosystemu (zob. dodatek 5).”;

c) pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w trzecim akapicie skreśla się przypis 5;

8) w punkcie 4.2 pod nagłówkiem „Warunki dostępu” w drugim akapicie skreśla się przypis 12;

9) w punkcie 5.1.3 ostatnie zdanie drugiego akapitu otrzymuje brzmienie:

„W przetargu szybkim, który nie został ogłoszony publicznie, KBC kontaktują się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami. W przetargu szybkim ogłaszanym publicznie KBC mogą kontaktować się bezpośrednio z wybranymi kontrahentami.”;

10) w punkcie 5.3.3 w pierwszym akapicie skreśla się przypis 12;

11) w punkcie 6.2 drugi akapit otrzymuje brzmienie:

„O możliwości użycia aktywów jako zabezpieczenia Eurosystem informuje kontrahentów jedynie w odniesieniu do wyemitowanych aktywów rynkowych i nieobjętych aktywów nierynkowych przedstawionych jako zabezpieczenie transakcji z Eurosystemem. Eurosystem nie przedstawia opinii w sprawie aktywów przed ich emisją.”;

12) w punkcie 6.2.1 pod nagłówkiem „Rodzaj aktywów” wprowadza się następujące zmiany:

a) w literze a) akapitu pierwszego po słowach „bezwarunkową kwotę główną” wstawia się przypis 5 w brzmieniu:

„5. Do aktywów kwalifikowanych nie zalicza się obligacji z gwarancjami lub podobnymi prawami.”;

b) akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Aktywa wywołujące przepływ środków pieniężnych stanowiące zabezpieczenie takich papierów wartościowych muszą spełniać poniższe wymogi:

a) ich nabycie musi być zgodne z ustawodawstwem państwa członkowskiego UE;

b) muszą być legalnie nabyte od inicjatora lub pośrednika przez spółkę celową utworzoną na potrzeby sekurytyzacji, w sposób uznawany przez Eurosystem za prawdziwą sprzedaż (*true sale*), skuteczną w stosunku do wszystkich osób trzecich, oraz muszą być niedostępne dla inicjatora i jego wierzycieli, także w przypadku niewypłacalności inicjatora;

c) nie mogą składać się – w całości ani w części, faktycznie ani potencjalnie – z papierów dłużnych indeksowanych do zdarzeń kredytowych ani z podobnych wierzytelności wynikających z przeniesienia ryzyka kredytowego za pomocą kredytowych instrumentów pochodnych.”;

c) akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W przypadku emisji strukturalnej transza lub subtransza przedstawiana jako zabezpieczenie nie może być podporządkowana innym transzom tej samej emisji. Daną transzę (lub subtranszę) uważa się w tym zakresie za niepodporządkowaną, jeżeli – zgodnie z określoną w memorandum informacyjnym kolejnością wypłat obowiązującą po doręczeniu oświadczenia o wymagalności – żadna inna transza (lub subtransza) nie ma pierwszeństwa pod względem kolejności otrzymywania płatności (z tytułu kwoty głównej i odsetek), co oznacza, że transza ta jest ostatnia w danej emisji strukturalnej w kolejności ponoszenia strat.”;

13) w punkcie 6.2.1 pod nagłówkiem „Miejsce emisji” pierwsze zdanie przypisu 7 otrzymuje brzmienie:

„Od dnia 1 stycznia 2007 r. międzynarodowe dłużne papiery wartościowe na globalnego okaziciela wyemitowane przez Euroclear Bank (Belgia) oraz Clearstream Ranking Luksemburg należące do międzynarodowego centralnego depozytu papierów wartościowych (MCDPW), aby spełniać kryteria kwalifikacji, muszą być wyemitowane w formie tzw. nowych globalnych skryptów dłużnych (New Global Notes) i zdeponowane u wspólnego powiernika (Common Safekeeper) będącego MCDPW lub – jeśli dotyczy – w centralnym depozycie papierów wartościowych (CDPW) spełniającym minimalne standardy określone przez EBC.”;

14) w punkcie 6.2.2 pod nagłówkiem „Należności kredytowe” wprowadza się następujące zmiany:

a) w pierwszym akapicie pierwszego tiret pierwszego akapitu ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Należności kredytowe nie mogą przyznawać prawa do kwoty głównej lub odsetek, które byłyby podporządkowane wobec praw posiadaczy innych należności kredytowych (lub transzy/subtranszy w tych samych kredytach konsorcjalnych) lub instrumentów dłużnych tego samego emitenta.”;

b) w drugim akapicie pierwszego tiret pierwszego akapitu po zdaniu drugim dodaje się zdanie:

„Ponadto aktywami kwalifikowanymi są należności kredytowe o oprocentowaniu powiązaniem ze stopą inflacji.”;

c) w piątym tiret pierwszego akapitu skreśla się przypis 20;

15) w punkcie 6.2.3 pod nagłówkiem „Zasady wykorzystania aktywów kwalifikowanych” wprowadza się następujące zmiany:

a) podpunkty (i)–(iii) trzeciego akapitu otrzymują brzmienie:

„(i) kontrahent posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta;

(ii) emitent/dłużnik/gwarant posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, 20 % lub więcej kapitału kontrahenta;

(iii) osoba trzecia posiada, bezpośrednio lub za pośrednictwem jednego lub więcej przedsiębiorstw, ponad 20 % kapitału kontrahenta oraz ponad 20 % kapitału emitenta/dłużnika/gwaranta.”;

b) akapity czwarty i piąty otrzymują brzmienie:

„Powyższych przepisów nie stosuje się do: a) bliskich powiązań między kontrahentem i organami administracji publicznej krajów EOG oraz przypadków, gdy gwarantem instrumentu dłużnego jest organ administracji publicznej uprawniony do nakładania podatków; b) zabezpieczonych obligacji bankowych wyemitowanych zgodnie z kryteriami określonymi w art. 22 ust. 4 dyrektywy UCITS; c) przypadków, w których instrumenty dłużne są chronione specjalnymi prawnymi środkami zabezpieczającymi podobnymi do środków wymienionych w lit. b), jak ma to miejsce w przypadku nierynkowych instrumentów dłużnych zabezpieczonych detalicznymi kredytami hipotecznymi (RMBD) niebędących papierami wartościowymi.

Ponadto kontrahent nie może przedstawić jako zabezpieczenia papieru wartościowego zabezpieczonego aktywami, jeśli kontrahent ten (lub osoba trzecia, z którą jest blisko powiązany) zawarł transakcję zabezpieczającą dany papier wartościowy przed ryzykiem kursowym, w której jako druga strona występuje emitent tego papieru, lub jeśli kontrahent zapewnia wsparcie płynnościowe w wysokości równej lub przekraczającej 20 % niespłaconej kwoty tego papieru wartościowego.”;

c) w tabeli 4, zatytułowanej „Aktywa kwalifikowane wykorzystywane w operacjach polityki pieniężnej Eurosystemu” wprowadza się następujące zmiany:

— skreśla się przypis 4,

— w kolumnie dotyczącej kryteriów kwalifikacji słowa „Właściwość prawna należności kredytowej” zastępuje się słowami „Prawo właściwe”,

— w dziesiątym wierszu kolumny dotyczącej aktywów rynkowych słowa „Nie dotyczy” zastępuje się słowami „Dla papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami nabycie aktywów zabezpieczających musi podlegać prawu państwa członkowskiego UE.”;

16) w punkcie 6.3.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) po akapicie trzecim wstawia się akapit czwarty w brzmieniu:

„W przypadku oceny wystawionej przez instytucję ECAI jej podstawą musi być rating publiczny. Eurosystem, jeśli uzna to za konieczne, ma prawo prosić o dodatkowe wyjaśnienia. W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami uzasadnienie ratingu musi być przedstawione w formie ogólnodostępnego raportu (sporządzonego na potrzeby sprzedaży lub nowej emisji), zawierającego m.in. kompleksową analizę zagadnień strukturalnych i prawnych, szczegółową ocenę puli zabezpieczeń oraz analizę uczestników i innych istotnych elementów transakcji. Ponadto w przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami instytucja ECAI musi regularnie – co najmniej raz na kwartał – publikować raporty kontrolne (*). Raporty te powinny jako minimum zawierać aktualne najważniejsze dane dotyczące transakcji (np. struktury puli zabezpieczeń, uczestników transakcji, struktury kapitału) oraz wyniki finansowe.

(*) W przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami, od których kwotę główną lub odsetki wypłaca się co pół roku lub co rok, raporty kontrolne mogą być publikowane odpowiednio raz na pół roku lub raz na rok.”;

b) w akapicie piątym przypis 26 otrzymuje brzmienie:

„Jedno A» oznacza minimalny długoterminowy rating »A-« w klasyfikacji agencji Fitch lub Standard & Poor's, »A3« w klasyfikacji agencji Moody's oraz »AL« w klasyfikacji agencji DBRS.”;

c) akapity szósty i siódmy otrzymują brzmienie:

„Eurosystem zastrzega sobie prawo do podejmowania decyzji, czy dana emisja, emitent, dłużnik lub gwarant spełnia wymóg wysokiej jakości kredytowej, na podstawie wszelkich informacji, jakie uzna za istotne. Na tej podstawie Eurosystem może odrzucić określone aktywa, ograniczyć ich wykorzystanie lub zastosować dodatkowe redukcje wartości w wycenie, jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosystemu przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC. Podobne działania można podjąć wobec określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową złożonych przez nich aktywów zabezpieczających. W przypadku odrzucenia na podstawie informacji o charakterze ostrożnościowym sposób wykorzystania takich informacji (przekazanych przez kontrahentów lub organy nadzoru) będzie współmierny do potrzeb związanych z wykonywaniem przez Eurosystem zadań związanych z prowadzeniem polityki pieniężnej.

Z listy aktywów kwalifikowanych mogą zostać wyłączone aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, w stosunku do których Wspólnota Europejska lub państwo członkowskie na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu zastosowało zamrożenie funduszy lub inne środki ograniczające możliwość użycia funduszy tych podmiotów, lub które decyzją Rady Prezesów EBC tymczasowo lub na stałe utraciły dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

17) w punkcie 6.3.4 pod nagłówkiem „Zewnętrzne instytucje oceny jakości kredytowej” pierwsze zdanie drugiego tiret akapitu pierwszego otrzymuje brzmienie:

„Instytucja ECAI musi spełniać kryteria operacyjne i wymóg odpowiedniego zakresu danych, tak by zapewnić skuteczną realizację zasad ECAF.”;

18) w punkcie 6.4.1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ostatnie zdanie akapitu drugiego otrzymuje brzmienie:

„W całej strefie euro środki kontroli ryzyka są zasadniczo zharmonizowane (*) i powinny zapewniać jednolite, przejrzyste i równe warunki dla wszystkich rodzajów aktywów kwalifikowanych.

(*) Z powodu różnic operacyjnych w poszczególnych państwach członkowskich mogą wystąpić pewne różnice co do obowiązujących środków kontroli ryzyka. Na przykład w przypadku procedur dostarczania aktywów zabezpieczających przez kontrahentów do krajowych banków centralnych (w formie puli zabezpieczeń złożonej jako zastaw w krajowym banku centralnym lub umowy z przyrzeczeniem odkupu opartej na konkretnych aktywach określonych dla każdej transakcji) mogą wystąpić niewielkie różnice w odniesieniu do terminu wyceny i innych cech operacyjnych zasad kontroli ryzyka. Ponadto w przypadku aktywów nierynkowych mogą występować różnice w precyzji wyceny, przekładające się na ogólny poziom redukcji wartości w wycenie (zob. punkt 6.4.3).”;

b) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Eurosistem zastrzega sobie prawo do zastosowania dodatkowych środków kontroli ryzyka, gdyby było to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosistemowi przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC. Jeśli wymaga tego ochrona przed ryzykiem, dodatkowe środki kontroli ryzyka, stosowane w sposób jednolity, przejrzysty i równy, mogą zostać użyte także w stosunku do pojedynczych kontrahentów.”;

c) ramka 7, zatytułowana „Środki kontroli ryzyka”, otrzymuje brzmienie:

<p>„RAMKA 7</p> <p>Środki kontroli ryzyka</p>
<p>Eurosistem stosuje następujące środki kontroli ryzyka:</p>
<p>— <i>Redukcje wartości w wycenie</i></p> <p>Eurosistem stosuje redukcje wartości w wycenie aktywów zabezpieczających. Oznacza to, że wartość aktywów zabezpieczających oblicza się jako wartość rynkową aktywów pomniejszoną o pewien procent.</p>
<p>— <i>Zmienne depozyty zabezpieczające (według wyceny rynkowej)</i></p> <p>Eurosistem wymaga, by skorygowana wartość rynkowa aktywów zabezpieczających wykorzystywanych w zasilających w płynność transakcjach odwracalnych nie zmieniała się w czasie. Innymi słowy, jeżeli mierzona regularnie wartość aktywów zabezpieczających spadnie poniżej pewnego poziomu, KBC wezwie kontrahenta do dostarczenia dodatkowych aktywów lub środków pieniężnych (wystosuje wezwanie do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego). Podobnie, jeżeli w wyniku aktualizacji wyceny wartość aktywów zabezpieczających przekroczy określony poziom, kontrahent może odzyskać nadwyżkę aktywów lub środków pieniężnych. (Obliczenia dotyczące wezwań do uzupełnienia depozytu zabezpieczającego są przedstawione w ramce 8).</p>
<p>Jeśli jest to konieczne do zapewnienia odpowiedniej ochrony Eurosistemowi przed ryzykiem zgodnie z art. 18 ust. 1 Statutu ESBC, Eurosistem może w każdej chwili zastosować następujące środki kontroli ryzyka:</p>
<p>— <i>Depozyty początkowe</i></p> <p>W zapewniających płynność transakcjach odwracalnych Eurosistem może stosować depozyty początkowe. Oznacza to, że kontrahenci muszą przedstawić aktywa zabezpieczające o wartości nie niższej niż kwota płynności zapewnianej przez Eurosistem powiększona o wartość depozytu początkowego.</p>
<p>— <i>Limity w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów</i></p> <p>Eurosistem może stosować limity ryzyka w stosunku do emitentów/dłużników lub gwarantów. Limity te stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.</p>
<p>— <i>Dodatkowe gwarancje</i></p> <p>Przed zaakceptowaniem pewnych aktywów Eurosistem może żądać dodatkowych gwarancji wystawionych przez podmioty mające dobrą sytuację finansową.</p>
<p>— <i>Wyłączenie</i></p> <p>Eurosistem może wyłączyć pewne aktywa z wykorzystania w operacjach polityki pieniężnej. Wyłączenie stosuje się również do określonych kontrahentów, zwłaszcza jeśli ich jakość kredytowa wykazuje wysoki stopień korelacji z jakością kredytową zdeponowanych przez nich aktywów zabezpieczających.</p>
<p>Z listy aktywów kwalifikowanych mogą zostać wyłączone aktywa wyemitowane lub gwarantowane przez podmioty, w stosunku do których Wspólnota Europejska lub państwo członkowskie na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu zastosowało zamrożenie funduszy lub inne środki, ograniczając możliwość użycia funduszy tych podmiotów, lub które decyzją Rady Prezesów EBC tymczasowo lub na stałe utraciły dostęp do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosistemowi.”;</p>

19) w punkcie 6.4.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pierwsze zdanie pierwszego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Kwalifikowane aktywa rynkowe przypisuje się do jednej z pięciu kategorii płynności, w oparciu o klasyfikację emitenta oraz rodzaj aktywów.”;

b) trzecie zdanie drugiego tiret pierwszego akapitu otrzymuje brzmienie:

„Redukcje wartości w wycenie stosowane do instrumentów dłużnych należących do kategorii I–IV zależą od pozostałego okresu zapadalności i struktury kuponowej instrumentów dłużnych, jak pokazano w tabeli 7 dot. rynkowych instrumentów dłużnych stało- i zerokuponowych. (*)

(*) Poziomy wartości redukcji w wycenie zastosowane do stałokuponowych instrumentów dłużnych stosuje się również do instrumentów dłużnych, których kupon jest powiązany ze zmianą ratingu samego emitenta lub z obligacjami indeksowanymi wskaźnikiem inflacji.”;

c) w pierwszym akapicie dodaje się tiret trzecie i czwarte w brzmieniu:

„— Poziom redukcji wartości w wycenie stosowanej do instrumentów dłużnych należących do kategorii V to 12 % bez względu na termin zapadalności i rodzaj kuponu.

— Poszczególne instrumenty dłużne należące do kategorii V, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie. Redukcję tę stosuje się do ceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.”;

d) tabela 6 otrzymuje brzmienie:

„TABELA 6

Kategorie płynności aktywów rynkowych (*)

Kategoria I	Kategoria II	Kategoria III	Kategoria IV	Kategoria V
Instrumenty dłużne skarbu państwa	Instrumenty dłużne instytucji samorządowych szczebla lokalnego i regionalnego	Tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe	Instrumenty dłużne instytucji kredytowych (niezabezpieczone)	Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami
Instrumenty dłużne emitowane przez banki centralne ⁽¹⁾	Bankowe obligacje zabezpieczone typu Jumbo ⁽²⁾ Agencyjne instrumenty dłużne ⁽³⁾ Ponadnarodowe instrumenty dłużne	Instrumenty dłużne emitowane przez emitentów korporacyjnych i pozostałych ⁽³⁾		

⁽¹⁾ Certyfikaty dłużne wyemitowane przez EBC oraz instrumenty dłużne wyemitowane przez krajowe banki centralne przed wprowadzeniem euro w odpowiednich państwach członkowskich zalicza się do kategorii I.

⁽²⁾ Do klasy zabezpieczonych obligacji bankowych typu Jumbo zalicza się jedynie instrumenty o wartości emisji co najmniej 1 mld EUR, dla których przynajmniej trzech animatorów rynku systematycznie przedstawia kwotowania do ofert kupna i sprzedaży.

⁽³⁾ Do II kategorii płynności zalicza się jedynie aktywa rynkowe wyemitowane przez emitentów zaklasyfikowanych przez EBC jako agencje. Aktywa rynkowe wyemitowane przez agencje nieuznawane przez EBC są zaliczone do kategorii III.

(*) W zasadzie kategorię płynności determinuje klasyfikacja emitentów. Wszystkie papiery wartościowe zabezpieczone aktywami zalicza się jednak do kategorii V, niezależnie od klasyfikacji emitenta, zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo do kategorii II, a tradycyjne zabezpieczone obligacje bankowe oraz inne instrumenty dłużne emitowane przez instytucje kredytowe – do kategorii III i IV.”

e) tiret trzecie, czwarte i piąte otrzymują brzmienie:

„— Redukcje wartości w wycenie stosowane do wszystkich instrumentów rynkowych o odwrotnie zmiennej stopie procentowej, które zalicza się do kategorii I–IV, są takie same dla wszystkich klas płynności. Przedstawiono je w tabeli 8.

— Do rynkowych zmiennokuponowych (*) instrumentów dłużnych zaliczonych do kategorii I–IV stosuje się taką samą redukcję wartości, jak do grupy instrumentów stałokuponowych o zapadalności od zera do jednego roku w kategorii płynności, do której należy dany instrument.

— Środki kontroli ryzyka stosowane wobec zaliczanych do kategorii I–IV rynkowych instrumentów dłużnych z więcej niż jednym rodzajem kuponu zależą wyłącznie od płatności kuponowych w okresie do wykupu instrumentu. Wartość redukcji wartości w wycenie w przypadku takiego instrumentu ustala się na poziomie najwyższej redukcji, jaką można zastosować do instrumentów dłużnych z takim samym pozostałym okresem zapadalności, przy czym bierze się pod uwagę płatności kuponowe dowolnego rodzaju, które wystąpią w okresie do wykupu instrumentu.

(*) Płatność kuponowa jest uznawana za instrument o zmiennej stopie, jeśli kupon jest powiązany z referencyjną stopą procentową i jeśli aktualizacja oprocentowania odbywa się co najmniej raz na rok. Płatności kuponowe, dla których aktualizacja oprocentowania odbywa się rzadziej niż raz na rok, traktowane są jako płatności o stopie stałej, dla których odnośny okres zapadalności dla celów redukcji wartości jest pozostałym okresem zapadalności instrumentu dłużnego.”;

f) tabela 7 otrzymuje brzmienie:

„TABELA 7

Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych aktywów rynkowych

(w procentach)

Pozostały okres zapadalności (w latach)	Kategorie płynności								Kategoria V
	Kategoria I		Kategoria II		Kategoria III		Kategoria IV		
	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	kupon stały	kupon zerowy	
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	6,5	6,5	12 ⁽¹⁾
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	8	8	
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	9,5	10	
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	10,5	11	
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	11,5	13	
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	14	20	

(¹) Poszczególne instrumenty dłużne należące do kategorii V, których wycena teoretyczna przebiega zgodnie z punktem 6.5, podlegają dodatkowej redukcji wartości w wycenie. Redukcję tę stosuje się do ceny teoretycznej poszczególnych instrumentów dłużnych w formie obniżki wartości o 5 %.”;

g) nagłówek tabeli 8 otrzymuje brzmienie:

„Poziomy redukcji wartości w wycenie stosowane do kwalifikowanych rynkowych instrumentów o odwrotnie zmiennej stopie procentowej zaliczonych do kategorii I–IV”;

20) w punkcie 6.4.3 pod nagłówkiem „Należności kredytowe” na końcu pierwszego tiret wstawia się przypis w brzmieniu:

„(*)Redukcję wartości w wycenie należności kredytowych o oprocentowaniu stałym stosuje się także do należności kredytowych, których oprocentowanie jest powiązane ze stopą inflacji.”;

21) po punkcie 6.6 wstawia się punkt 6.7 w brzmieniu:

„6.7. Przyjmowanie zabezpieczeń denominowanych w walutach innych niż euro w sytuacjach awaryjnych

W pewnych sytuacjach Rada Prezesów może podjąć decyzję, by przyjmować jako zabezpieczenie pewne rynkowe instrumenty dłużne wyemitowane przez instytucje rządowe sześciu centralnego jednego lub kilku państw grupy G-10 spoza strefy euro w walutach krajowych. Po podjęciu takiej decyzji trzeba będzie sprecyzować właściwe kryteria, po czym poinformować kontrahentów o procedurach przyjętych do wyboru i przekazywania na zabezpieczenie zagranicznych aktywów, wskazując źródła i zasady wyceny, środki kontroli ryzyka oraz procedury rozliczeniowe.

O ile nie narusza to postanowień punktu 6.2.1, aktywa takie mogą być zdeponowane/zarejestrowane (wyemitowane), utrzymywane i rozliczane poza EOG, oraz mogą, jak wspomniano powyżej, być denominowane w walutach innych niż euro. Kontrahenci mogą korzystać w tym zakresie jedynie z aktywów będących ich własnością.

Kontrahenci będący oddziałami instytucji kredytowych zlokalizowanych poza EOG i Szwajcarią nie mogą przedstawiać takich aktywów jako zabezpieczenia.”;

22) w punkcie 7.2 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Instytucja jest automatycznie zwalniana z obowiązku utrzymywania rezerwy obowiązkowej z dniem rozpoczęcia okresu utrzymywania rezerw, w którym cofnięto jej pozwolenie na działalność lub z niego zrezygnowała, albo w którym organ sądowy lub inny właściwy organ uczestniczącego państwa członkowskiego podjął decyzję o wszczęciu wobec niej postępowania likwidacyjnego. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) 2531/98 i rozporządzeniem (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9), EBC może również zwolnić niektóre instytucje z obowiązków w ramach systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, przy zachowaniu zasady braku dyskryminacji, z powodu prowadzonej reorganizacji, zamrożenia środków lub zastosowania na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy przez te instytucje, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC, jak również jeżeli obciążenie danych instytucji tymi obowiązkami nie prowadziłoby do realizacji celów systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu. Jeśli decyzja taka zapada ze względu na cele systemu rezerw obowiązkowych Eurosystemu, EBC bierze pod uwagę jedno lub kilka z poniższych kryteriów:

- instytucja jest upoważniona do pełnienia wyłącznie funkcji specjalnych,
- instytucję obowiązuje zakaz aktywnego prowadzenia czynności bankowych w konkurencji z innymi instytucjami kredytowymi,
- instytucja jest prawnie zobowiązana przeznaczać wszystkie depozyty na cele związane z regionalną lub międzynarodową pomocą na rzecz rozwoju.”;

b) zdanie drugie akapitu trzeciego otrzymuje brzmienie:

„EBC publikuje również wykaz wszystkich instytucji zwolnionych z obowiązków w ramach tego systemu z powodów innych niż reorganizacja czy zamrożenie funduszy, lub zastosowania na mocy art. 60 ust. 2 Traktatu przez Wspólnotę Europejską lub państwo członkowskie innych środków ograniczających możliwość korzystania z funduszy przez te instytucje, lub z powodu tymczasowej lub stałej utraty dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu na mocy decyzji Rady Prezesów EBC (*).”

(*) Wykazy są dostępne w serwisie internetowym EBC (www.ecb.europa.eu).”;

23) w punkcie 7.3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pod nagłówkiem „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” pierwsze zdanie akapitu czwartego otrzymuje brzmienie:

„Zobowiązania wobec innych instytucji znajdujących się w wykazie instytucji objętych systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu oraz zobowiązania wobec EBC i uczestniczących KBC nie wchodzi do podstawy naliczania rezerw.”;

b) pod nagłówkiem „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” trzecie i czwarte zdanie akapitu piątego otrzymują brzmienie:

„Stopa ta jest określona w rozporządzeniu (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9). EBC stosuje zerową stopę rezerwy w stosunku do następujących kategorii pasywów: ‘depozyty o ustalonym terminie zapadalności powyżej dwóch lat’, ‘depozyty zwrotne za wypowiedzeniem powyżej dwóch lat’, ‘umowy z przyrzeczeniem odkupu’ i ‘dłużne papiery wartościowe o umownym terminie zapadalności powyżej dwóch lat’ (zob. ramka 9).”;

c) ramka 9 zatytułowana „Podstawa naliczania i stopa rezerwy” otrzymuje brzmienie:

<p>„RAMKA 9</p> <p>Podstawa naliczania i stopa rezerwy</p> <p>A. <i>Pasywa objęte podstawą rezerwy, do których stosuje się dodatnią stopę rezerwy</i></p> <p>Depozyty ⁽¹⁾</p> <p>— Depozyty overnight</p> <p>— Depozyty o umownym terminie zapadalności do dwóch lat</p> <p>— Depozyty zwrotne za wypowiedzeniem do dwóch lat</p> <p>Wyemitowane dłużne papiery wartościowe</p> <p>— Dłużne papiery wartościowe o pierwotnym terminie zapadalności do dwóch lat</p> <p>B. <i>Pasywa objęte podstawą naliczania rezerw, do których stosuje się zerową stopę rezerwy</i></p> <p>Depozyty ⁽¹⁾</p> <p>— Depozyty o umownym terminie zapadalności powyżej dwóch lat</p> <p>— Depozyty zwrotne za wypowiedzeniem powyżej dwóch lat</p> <p>— Umowy z przyrzeczeniem odkupu</p> <p>Wyemitowane dłużne papiery wartościowe</p> <p>— Dłużne papiery wartościowe o pierwotnym terminie zapadalności powyżej dwóch lat</p> <p>C. <i>Pasywa wyłączone z podstawy naliczania rezerwy</i></p> <p>— Zobowiązania wobec innych instytucji objętych systemem rezerw obowiązkowych Eurosystemu</p> <p>— Zobowiązania wobec EBC i uczestniczących KBC</p> <p>⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2181/2004 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 16 grudnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) dotyczące skonsolidowanego bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych oraz rozporządzenie (WE) nr 63/2002 (EBC/2001/18) w sprawie statystyki dotyczącej stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe w odniesieniu do depozytów i kredytów dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw (EBC/2004/21) (Dz.U. L 371 z 18.12.2004, s. 42) jednoznacznie nakłada wymóg wykazywania zobowiązań z tytułu depozytów według wartości nominalnych. Wartość nominalna oznacza kwotę główną, którą dłużnik zgodnie z warunkami umowy ma obowiązek zwrócić wierzycielowi. Zmiana ta stała się konieczna, ponieważ dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych (Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1) została znowelizowana w taki sposób, że dopuszcza wycenę pewnych instrumentów finansowych według ich godziwej wartości.”;</p>						
---	--	--	--	--	--	--

24) w dodatku 1 do załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

a) w przykładzie 6, pierwszy wiersz tabeli I otrzymuje brzmienie:

„A	Zabezpieczona obligacja bankowa typu Jumbo	30.08.2008	Stały	6 miesięcy	4 lata	3,50 %”
----	--	------------	-------	------------	--------	---------

b) w przykładzie 6 pod nagłówkiem „System zabezpieczeń oznaczonych” drugie i trzecie zdanie punktu 1 akapitu pierwszego otrzymują brzmienie:

„Aktywa A to stałokuponowe zabezpieczone obligacje bankowe typu Jumbo z terminem zapadalności 30 sierpnia 2008 r. Pozostały okres zapadalności wynosi więc cztery lata, czyli należy stosować 3,5-procentową redukcję wartości w wycenie.”;

25) w dodatku 2 do załącznika I wprowadza się następujące zmiany:

a) wprowadza się następującą definicję „Papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami”:

„Papiery wartościowe zabezpieczone aktywami (ABS): instrumenty dłużne z zabezpieczeniem w formie wyodrębnionej (stałej lub zmiennej) puli aktywów finansowych, które można w określonym czasie zamienić na gotówkę. Dodatkową gwarancją obsługi i terminowego przekazania przychodu z tytułu papieru wartościowego mogą być prawa lub inne aktywa. Zazwyczaj papiery wartościowe zabezpieczone aktywami emituje specjalnie w tym celu utworzona spółka inwestycyjna, która wcześniej nabyła pulę aktywów finansowych od inicjatora/sprzedającego. Płatności z tytułu papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zależą głównie od przepływów środków pieniężnych generowanych przez pulę aktywów zabezpieczających oraz od innych praw gwarantujących terminową płatność, takich jak instrumenty dostarczania płynności, gwarancje i inne elementy powodujące poprawę warunków kredytowania.”;

b) definicja „Systemu banków centralnych korespondentów” otrzymuje brzmienie:

„System banków centralnych korespondentów (CCBM): mechanizm stworzony przez Eurosystem w celu umożliwienia **kontrahentom** wykorzystania aktywów zabezpieczających przy realizacji rozliczeń transgranicznych. W ramach CCBM **KBC** pełnią wobec siebie funkcję powierników. Oznacza to, że każdy KBC prowadzi rachunek papierów wartościowych dla każdego z pozostałych KBC oraz dla EBC. Z CCBM mogą również korzystać kontrahenci niektórych KBC nienależących do Eurosystemu.”;

c) wprowadza się następującą definicję „Transakcji zabezpieczającej przed ryzykiem kursowym”:

„Transakcja zabezpieczająca przed ryzykiem kursowym: umowa zawarta pomiędzy emitentem i kontrahentem transakcji zabezpieczającej, zgodnie z którą ryzyko kursowe wynikające z przepływów środków pieniężnych w walucie innej niż euro jest częściowo ograniczone przez wymianę tych przepływów na płatności w euro dokonywane przez kontrahenta, łącznie z wszelkimi gwarancjami udzielanymi przez kontrahenta w odniesieniu do tych płatności.”;

d) definicja „Końca dnia” otrzymuje brzmienie:

„Koniec dnia: okres w ciągu dnia roboczego po zamknięciu systemu **TARGET2**, w którym następuje finalizacja płatności przyjętych do realizacji w systemie **TARGET2** na dany dzień.”;

e) definicja „Przetargu szybkiego” otrzymuje brzmienie:

„Przetarg szybki: procedura przetargowa stosowana przez Eurosystem do **operacji dostrajających**, gdy wskazane jest szybkie oddziaływanie na sytuację płynnościową na rynku. Przetargi szybkie trwają normalnie 90 minut, a uczestnicy w nich zwykle ograniczona grupa **kontrahentów**.”;

f) definicja „Systemu rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (RTGS)” otrzymuje brzmienie:

„System rozrachunku brutto w czasie rzeczywistym (RTGS): system rozrachunku, w którym realizacja i rozrachunek zleceń odbywają się indywidualnie dla poszczególnych zleceń bez kompensowania pozycji, w czasie rzeczywistym w sposób ciągły. Zob. również **TARGET2**.”

g) definicja „TARGET” otrzymuje brzmienie:

„TARGET: poprzednik systemu **TARGET2**; TARGET działał w sposób zdecentralizowany, łącząc krajowe systemy **RTGS** oraz mechanizm płatności EBC. System TARGET został zastąpiony przez system **TARGET2** zgodnie z harmonogramem migracji określonym w art. 13 wytycznych EBC/2007/2.”

h) wprowadza się następującą definicję „Obniżki wartości”:

„Obniżka wartości: środek kontroli ryzyka stosowany do aktywów zabezpieczających w **transakcjach odwracalnych**, polegający na tym, że bank centralny przed dokonaniem **redukcji wartości w wycenie** obniża teoretyczną wartość rynkową aktywów o pewien procent. (*)

(*) Np. w przypadku papierów wartościowych zabezpieczonych aktywami zaliczanych do kategorii płynności V, których wartość oblicza się z zastosowaniem ceny teoretycznej, stosuje się obniżkę wartości o 5 %, a następnie redukcję wartości w wycenie o 12 %. Odpowiada to całkowitej redukcji wartości o 16,4 %.”;

26) tabela w dodatku 5 otrzymuje brzmienie:

„STRONY INTERNETOWE EUROSISTEMU

Bank centralny	Strona internetowa
Europejski Bank Centralny	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be or www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do wytycznych EBC/2000/7 wprowadza się następujące zmiany:

1) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 litera f) otrzymuje brzmienie:

„f) zawieszenia lub odwołania zezwolenia na prowadzenie działalności przysługującego kontrahentowi zgodnie z implementowanymi w danym państwie członkowskim Eurosystemu przepisami dyrektywy 2006/48/WE albo dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych, zmieniającej dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 93/22/EWG (*); lub

(*) Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1.”;

2) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 litera h) otrzymuje brzmienie:

„h) podjęcia przeciwko kontrahentowi środków takich, jak określone w art. 30, 31, 33 i 34 dyrektywy 2006/48/WE, lub”;

3) w części I, w pierwszym akapicie punktu 6 dodaje się litery p)– t) w brzmieniu:

„p) zastosowania wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez Wspólnotę ograniczających możliwość korzystania przez niego ze swoich funduszy; lub

q) zastosowania wobec kontrahenta zamrożenia funduszy lub innych środków stosowanych przez państwo członkowskie zgodnie z art. 60 ust. 2 Traktatu, ograniczających możliwość korzystania przez kontrahenta ze swoich funduszy; lub

r) zastosowania w stosunku do całości albo istotnej części aktywów kontrahenta zabezpieczenia, zajęcia, konfiskaty lub jakiegokolwiek innej procedury mającej na celu ochronę interesu publicznego albo interesu wierzycieli kontrahenta; lub

s) przeniesienia całości lub istotnej części aktywów kontrahenta na inny podmiot, lub

t) jakiegokolwiek innego występującego lub dającego się przewidzieć zdarzenia, które może zagrozić wykonaniu przez kontrahenta zobowiązań wynikających z porozumienia zawartego w celu dokonywania operacji polityki pieniężnej, czy z jakichkolwiek innych zasad mających zastosowanie w stosunku pomiędzy kontrahentem a którymkolwiek bankiem centralnym Eurosystemu.”;

4) w części I, drugi akapit punktu 6 otrzymuje brzmienie:

„Przypadki określone w lit. a) i p) muszą mieć automatyczny skutek; przypadki określone w lit. b), c) i q) mogą mieć automatyczny skutek; w przypadkach określonych w lit. d)–o) i r)–t) wywierany przez nie skutek nie może być automatyczny, ale musi być uznaniowy (czyli następować dopiero w razie doręczenia zawiadomieniu o niewykonaniu zobowiązania). Takie zawiadomienie o niewykonaniu zobowiązania może przewidywać »okres karencji« na usunięcie danego przypadku, trwający maksymalnie trzy dni robocze. Dla przypadków niewykonania zobowiązania mających skutek podlegający uznaniu, zasady wykonywania takiego uznania powinny dawać pewność co do rezultatu jego wykonania.”;

5) w części I, punkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, że w przypadku niewykonania zobowiązania KBC ma prawo do zastosowania następujących środków: zawieszenie lub wyłączenie dostępu kontrahenta do operacji otwartego rynku; zawieszenie lub wyłączenie dostępu kontrahenta do operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu; wypowiedzenie wszystkich nierozliczonych umów i transakcji; żądanie przyspieszonego wykonania zobowiązań jeszcze niewymagalnych lub warunkowych. KBC może mieć ponadto prawo do zastosowania następujących środków: wykorzystanie depozytów kontrahenta w KBC do potrącenia z roszczeniami przeciwko temu kontrahentowi; zawieszenie wykonywania zobowiązań wobec kontrahenta aż do momentu zaspokojenia wierzytelności w stosunku do tego kontrahenta; żądanie odsetek za niewykonanie zobowiązania lub żądanie odszkodowania za wszelkie szkody poniesione wskutek niewykonania zobowiązania przez kontrahenta. Ponadto odpowiednie ustalenia umowne lub normatywne stosowane przez KBC powinny zapewniać, że w przypadku niewykonania zobowiązania KBC ma prawną możliwość realizacji praw na wszystkich aktywach dostarczonych na zabezpieczenie, bez nieuzasadnionego opóźnienia i w sposób zapewniający KBC odzyskanie wartości udzielonego kredytu, jeżeli kontrahent niezwłocznie nie pokryje swojego ujemnego salda. W celu zapewnienia jednolitej praktyki Rada Prezesów EBC może podejmować decyzje w sprawie stosowanych środków, w tym w sprawie zawieszenia lub wyłączenia dostępu do operacji otwartego rynku lub operacji kredytowo-depozytowych Eurosystemu.”;

6) w części II, pod nagłówkiem „Cechy wspólne dla wszystkich transakcji warunkowych” skreśla się przypis 2 w punkcie 15.
